

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨਾ, ਤਪੱਸਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣੇਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਜੇ ਹੁਣ ਗਫ਼ਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਧਰਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਪੂਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਸਜ਼ਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ, ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਵੀ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਆਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਠ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖ਼ਿਆਲਾਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਥਾ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨਾ - ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਦੀਵਾਲੀ ਵੀ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਮਾਨਉਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੋਝਰਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਾਹਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਬੁੱਝ ਗਈ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਸਾਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਭਰ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਲੱਛਮੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਲੱਛਮੀ ਵੱਡੀ ਜਾਂ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਮਾਂ ਵੱਡੀ। ਲੱਛਮੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ। ਜੇਕਰ ਲੱਛਮੀ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਨੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਚਤੁਰਭੁਜ ਹੈ ਨਾ - ਦੋਨੇ ਇਕੱਠੇ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਕਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਖ਼ੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਾਧੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ...। ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਜੇ ਨਾਮ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਸੈਲ। ਉਸ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਉਹ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਢੇਰ ਦੀਆਂ ਢੇਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਅਵਤਾਰਨ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਇੱਥੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੇ ਹੌਲੀਡੇ ਅਤੇ ਸਟੈਮਪ ਆਦਿ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀਡੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਨ, ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ। ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਐਕੁਰੇਟ ਟਾਇਮ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜੰਮਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਿਊਨਸਿਪਲਟੀ ਵਿੱਚ ਨੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਫਿਰ 6 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮਕਰਨ। ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਕਹਿੰਦੇ। ਭਾਸ਼ਵਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਲੱਛਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਆਤਿਸ਼ਬਾਜ਼ੀ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਲੱਛਮੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਕਦੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠੀ? ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਹੀ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ। ਲੱਛਮੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਬੱਸ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਮੰਗਣਗੇ, ਪਰ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੈਸਾ ਹੀ ਮੰਗਣਗੇ। ਪੈਸਾ ਦਿੰਦੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ... ਜੇਕਰ ਕੋਈ

ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਧਨ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ। ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਸਥਾਈ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਭੱਟ (ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਹੇਵਿਨ, ਪੈਰਾਡਾਈਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰਧਾਰੀ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਾਰੂ ਕਿਵੇਂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ - ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖਰੀ - ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੁਖਦਾਈ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਗੁਰੂਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਧੂਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। - ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਈਏ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਥੋੜੀ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਇੰਮਪਾਸੀਬਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿੰਨੀ ਰੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਥੋੜੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਗ਼ਰੀਬ, ਅਬਲਾਵਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਬਾਕੀ ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਇੰਨਾ ਕੜਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੇ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ। ਰਿਸ਼ੀ ਸਦਾ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ, ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਲੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਾਲੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ ਕਾਲੀ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸਭ ਕਾਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਾਂ, ਬਾਪ, ਬੱਚੇ ਸਭ ਕਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਹਨ ਗੋਰੇ। ਫਿਰ ਕਦੇ ਸਾਂਵਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਕੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸੇਗਾ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ ਤਾਂ ਕੋਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਹੀ ਸਮਝਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ - 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਭ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਹੁਣ ਗਫਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਰੋਣਗੇ। ਸਜਾਵਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਉੱਚਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪੂਜਨ ਲਾਇਕ ਵੀ ਬਣੇਗੇ। ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪੂਜੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਬਿੰਦੀ। ਇੱਕ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਮ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਅਤੇ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਮਹੰਸ ਦਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲਾਈਟ ਨਿਕਲੀ ਸੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਆਕੇ ਸਮਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋਗੇ। ਨਾਮ ਅਤੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਆਕਾਸ਼ ਪੇਲਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਥਾਪਨਾ ਜੇ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ ਉਹ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ - ਜੇ ਸੈਕਿੰਡ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ, ਜੁੱ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਟਿਕ - ਟਿਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਚਮਾਟ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਭ੍ਰਮਰੀ ਮਿਸਲ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਭ੍ਰਮਰੀ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸੋਤਮ ਬਣਨ ਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪੁਰਸੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੇਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਤੇ ਕੁੱਲ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੁੱਲ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਤੁਹਾਡਾ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ

ਸਮਝਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੜੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਦਿ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਖੜੀ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨਣੀ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣੋ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਇਹ ਕਸਮ ਉਠਵਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਸਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਣੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਕਿਸ ਕਰਮ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਦਵੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਵਾਲੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀਪਮਾਲਾ ਆਦਿ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾਂ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਚੱਕਰ ਫਿਰ ਹੂਬਹੂ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਫਿਲਮ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਲਾਈਡ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਪਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਵੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ (ਬੁੱਢਾ) ਇੰਨਾਂ ਉੱਚ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਖਦਾਈ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

2. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਿਵਿਯ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਵਾਹਨ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਵ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਆਹੂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਰੱਖ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਬਣੋ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸ੍ਵ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਫਿਰ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦੀ ਆਹੂਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੰਦਰ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਕਮੀਆਂ, ਨਿਰਬਲਤਾ, ਕੋਮਲਤਾ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਖਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸੱਚੀ ਦੀਪਾਵਲੀ ਮਨਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਦਾ ਸੈਟ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੱਕੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਬੈਲਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਲਵੋ।

*****